

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU

BROJ: KO-DO-642/2022
Split, 14. travnja 2026.

DH/DH

OPĆINSKI SUD U SPLITU

S P L I T

Na broj: K-688/2022

Protiv presude tog suda broj: K-688/2022-20 od 23. veljače 2026. protiv **IGORA JURIĆA**, OIB: 08377975271, zbog dva kaznena djela prijetnje iz članka 139. stavak 3. u svezi stavka 2. i dr. Kaznenog zakona (Narodne novine broj: 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 – ispravak, 101/17, 118/18, 126/19), temeljem članka 38. stavka 2. točke 10. Zakona o kaznenom postupku, podnosim

Ž A L B U

- zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka (članak 467. točka 1. u svezi članka 468. stavak 1. točka 11. Zakona o kaznenom postupku),
- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 467. točka 3. u svezi članka 470. Zakona o kaznenom postupku).

Pobijanom presudom optuženik Igor Jurić oslobođen je optužbe zbog počinjenja dva kaznena djela prijetnje iz članka 139. stavak 3. u svezi stavka 2. i dr. Kaznenog zakona.

Prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi obrazložio (stranica 8., odlomci 28. i 29.) kako u konkretnom slučaju ne postoje dokazi koji bi neprijeporno, izvan svake sumnje upućivali na optuženika Igora Jurića kao počinitelja dva kaznena djela prijetnje, slijedom čega je presudio na način koji je povoljniji za optuženika primjenjujući načelo „in dubio pro reo“ na temelju članka 453. točke. 3. Zakona o kaznom postupku.

Međutim, sud je u prethodnom odlomku u obrazloženju analizirao i valorizirao inkriminirano postupanje optuženika, navodeći za djelo prijetnje da je ostvareno kad radnje počinitelja u objektivnom smislu predstavljaju naročito ozbiljnu prijetnju bez obzira na to kakav su učinak prouzročile kod osobe kojoj su upućene, potom ističući da se u kontekstu cjelokupnog događaja ni ne bi radilo o prijetnjama već o optuženikovom izoliranom slučaju neprimjerene reakcije u afektu.

Iz prethodno navedenog proizlazi kako prvostupanjski sud kumulira osnove za donošenje oslobađajuće presude, budući da se prvo navodi kako inkriminirano postupanje koje se stavlja na teret optuženiku uopće ne bi predstavljalo počinjenje kaznenog djela prijetnje, pa nakon toga se naznačuje kako bi takvo postupanje predstavljalo neprimjerenu afektivnu reakciju optuženika a čime bi praktički isključio njegovu krivnju jer prema tome isti ne bi postupao s namjerom da izazove osjećaj straha prema žrtvama, da bi na posljepku pozivanjem na načelo „in dubio pro reo“ primijenio odredbu članka 453. točke 3. Zakona o kaznom postupku, na temelju kojeg osnova je i naznačeno da se optuženik oslobađa od optužbe.

Također, sud je donio pogrešan zaključak kako nije dokazano da je optuženik počinilo djela za koje se optužuje, utvrđujući vjerodostojnost njegove iznesene obrane a nevjerodostojnost navoda ispitanih žrtava, čiji iskazi su dosljedni i uvjerljivi te podudarni kako međusobno tako i u odnosu na njihove prethodne iskaze na dokaznim ročištima pred sucem istrage Županijskog suda u Splitu od 31. svibnja 2022. godine.

Prilikom ocjene vjerodostojnosti iskaza žrtava, sud iznosi nejasnu i proturječnu argumentaciju, pozivajući se na „emocionalnu obojenost iskaza svjedoka“, njihovu neobjektivnost i nelogičnost. Pritom se iste žrtve tijekom prvostupanjskog postupka naznačuju i tretiraju isključivo kao svjedokinje, za koje u je u obrazloženju pogrešno ustanovljeno da bi prethodno bile ispitane pred državnim odvjetništvom.

Naime, najprije se zaključuje da je Sanja Righi „nevoljko“ kćeri Danijeli Jurić prenijela prijetnju i da je kaznena prijava od imenovane zaprimljena istog dana tek u 19,50 sati, što da ukazuje da su navedene riječi, ukoliko su i izrečene, nisu predstavljale ozbiljne prijetnje niti su tako shvaćene od strane Danijele Jurić jer da bi u protivnom iste odmah bile prijavljene policiji.

Potom se obrazlaže da je iz pregleda sadržaja obavijesti Centra za socijalnu skrb od 9. svibnja 2022. razvidno kako je Danijela Jurić sutradan od inkriminiranog događaja bila pred Centrom s optuženikom na obaveznom savjetovanju te je pritom iznijela niz optužbi na račun optuženika za nasilničko ponašanje prema njoj, ali da pritom ne spominje inkriminiranu prijetnju, slijedom čega da se postavlja pitanje zbog čega imenovana ne spominje prijetnju ako je ista izrečena dan ranije. Sud pritom dopušta da je ovo savjetovanje bilo prije nego što je Danijeli Jurić njezina majka rekla za inkriminirane prijetnje, s obzirom da nije utvrdio cjelokupnu kronologiju događaja.

Međutim, već na početku obrazloženja presude, prilikom odbijanja dokaznog prijedloga za pribavljanjem spisa HZSR, Područnog ureda Split kao nevažnog, naznačeno je da za činjenice o eventualnoj prijavi nasilja i prijetnji u navedenoj obitelji nije mjerodavan Hrvatski zavod za socijalni rad „već je za isto relevantan MUP“.

Iz uvida u spis predmeta razvidno je da je Danijela Jurić podnijela kaznenu prijavu na zapisnik u policijskoj postaji i to istog dana kada su joj prenesene inkriminirane prijetnje, što se podudara s iznesenim stajalištem prvostupanjskog suda.

Dakle, razvidno je kako su razlozi u presudi nejasni i u znatnoj mjeri proturječni.

Naime, ocjenu vjerodostojnosti iskaza žrtava sud ne može isključivo zasebno vezati uz okolnost da je nakon inkriminiranog događaja optuženik bio u nesmetanoj komunikaciji kako s tadašnjom punicom tako i sa svojom suprugom povodom njihove obiteljske situacije odnosno njegovog viđanja njihovog malodobnog djeteta, niti se iskazi žrtava mogu vrednovati ovisno o podatku protoka vremena od inkriminiranog događaja do podnošenja kaznene prijave.

Osim što bi se time predbacivalo pojedinoj žrtvi njezino ponašanje po doživljavanju inkriminiranog postupanja, analogno tome došlo bi se do neosnovanog i nezakonitog općenitog zaključka kako većina kaznenih djela počinjenih na štetu članova obitelji odnosno bliskih osoba, koja ne bi odmah neposredno bila prijavljena po njihovom počinjenju, uopće ne bi trebala biti procesuirana.

Slijedom prethodno navedenog, proizlazi kako je sud u pobijanoj presudi ujedno i pogrešno utvrdio činjenično stanje te pritom iznio pogrešan zaključak da u konkretnom slučaju nije dokazano da je optuženik počinio predmetna kaznena djela.

Stoga

p r e d l a ž e m

da Županijski sud ukine pobijanu presudu i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Z A M J E N I K
OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Dino Hrustić